

Kastrering/sterilisering

En kjønnsmoden usterilisert hunnkatt og en ukastret hannkatt vil, hvis de får gå fritt, i gjennomsnitt produsere 12 unger i løpet av et år. Året etter vil disse 14 kattene kunne produsere 84 kattunger. Innen 10 år vil man kunne ende opp med over 89 millioner katter. Selvsagt skjer dette ikke i virkeligheten, men det illustrerer hvilken enorm formeringssevne katten har.

Kattunger er skjønne, men det er lett å forstå at det etter hvert har blitt vanskelig å skaffe gode hjem til dem. Enkelte løser dette problemet ved å sette dem fra seg på landeveier eller kaste dem ut fra bil i fart. Eller man tar den tunge veien til veterinær for å avlive et eller flere dyr man har levd med i noen måneder, men ikke er i stand til hverken å beholde eller finne gode hjem til.

P-PILLER TIL KATT Det finnes P-piller som man kan gi sin hunnkatt. De skal gis en gang i uken og vil forhindre at katten får løpetid. Hvis man klarer å gi dem riktig, er de et effektivt virkemiddel mot uønskede kattunger. Det finnes imidlertid en del argumenter mot å bruke P-piller. Selv om en del dyrleger fremdeles mener noe annet, regner man med at langvarig bruk kan føre til at katten utvikler svulster i melkekjertlene. Hele 85% av disse svulstene vil være ondartet (Kilde: Cornell Book of Cats, New York 1989). Ønsker man likevel å gjøre det, bør man sørge for at man av og til tar pause i bruken av P-pillen. Man må da være oppmerksom på at katten kan bli gravid.

STERILISERING For hunkatter anbefales ofte sterilisering i stedet for langvarig bruk av P-pille. Dette er et inngrep som fjerner eggstokkene på katten. Problemet med løpetid er dermed opphørt for alltid. Sterilisering blir som regel gjort på katter fra de er 1 år gamle, men kan gjøres tidligere. Sterilisering i ung alder ser dessuten ut til å redusere sjansen for svulster i melkekjertlene. Dessverre er sterilisering en kostbar operasjon (kr. 1200 – 1800). Det er et operativt inngrep som krever full narkose som tar tid å utføre. Et par ganger i året pleier en del veterinærer å ha kampanjer med reduserte priser, støttet av Dyreskyttelsen Norge.

KASTRERING I områder med mange frittgående eller hjemløse katter vil det ofte oppstå en viss form for kattehets – spesielt mot hannkatter. Ikke alle er like begeistret for å få besøk av naboens katt som huler, slåss og gjør fra seg i blomsterbed og sandkasser, eller etterlater seg stram lukt på dører, biler og barnevogner. Kastrering er et ganske lite inngrep og katten vil komme seg raskt etter operasjonen. De fleste hannkatter vil deretter slutte med markering, flying og hyling i løpet av kort tid. Man bør imidlertid være oppmerksom på at hannkatten vil være forplantningsdyktig de første ukene etter operasjonen.

For en ansvarlig katteeier bør kastrering av en katt som ikke skal brukes i avl være en selvfølge. Dessverre møter man mange vrangforestillinger om kastrering. Det er folk som tror at katten blir dorsk og fet etter kastrering. Det kan den selvsagt bli, men grunnen er som regel at matmengden ikke tilpasses aktivitetsnivået. Katten blir roligere når dens liv ikke lenger styres av hormoner, og trenger derfor mindre mat. Som hos oss mennesker kommer fedme som regel av for mye og feil mat, kombinert med lite mosjon. Man møter spesielt ofte en svært følelsesmessig reaksjon fra menn når kastrering blir brakt på bane. De er ofte veldig i forsvar når det gjelder deres katts livsmønster og kjønnsnivå. Det er vanskelig å overbevise dem om at et kort og hektisk liv med slåsskamper, avrevne ører, bitt og klor, ikke er særlig misunnelsesverdig. Dessuten kan resultatet bli nye generasjoner av hjemløse katter som lider vondt og som gir grobunn til kattehat i nabolag hvor det har blitt for mange katter.

Du kan lese mer om kastrering her.